LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. rugsėjo 3 d.
(byla Nr. AG1-326/11-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės, Lionelos Gelmanienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Beatos Labutytės,
sekretoriaujant J. D.,
dalyvaujant pareiškėjai D. V.,

viešame Komisijos 2026 m. rugsėjo 1 d. posėdyje žodinio proceso tvarka mišriuoju būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos D. V. skundą atsakovei Kauno rajono savivaldybės administracijai dėl Kauno rajono savivaldybės administracijos *[duomenys neskelbtini]* seniūnijos 2026 m. birželio 26 d. rašto *[duomenys neskelbtini]* „Dėl suinteresuoto asmens statuso įtraukimo į kapavietės priežiūrą“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus. Trečiasis suinteresuotas asmuo – A. K..

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja D. V. kreipėsi į Komisiją su patikslintu skundu (toliau – skundas), kuriuo Komisijos prašo: 1) panaikinti Kauno rajono savivaldybės administracijos *[duomenys neskelbtini]* seniūnijos 2026 m. birželio 26 d. raštą (sprendimą) Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl suinteresuoto asmens statuso įtraukimo į kapavietės priežiūrą“ (toliau – Sprendimas); 2) įpareigoti Kauno rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą, įregistruotą 2026 m. birželio 26 d. Nr. *[duomenys neskelbtini]*.

Pareiškėja paaiškina, kad yra *[duomenys neskelbtini]* kapinėse palaidotų E. U. ir Em. U. [duomenys neskelbtini] biologinė dukra. 2026 m. birželio 25 d. ji kreipėsi į *[duomenys neskelbtini]* seniūniją su 2026 m. birželio 7 d. surašytu prašymu. Pareiškėja teigia daugiau kaip dešimt metų realiai prižiūrinti tėvų kapavietę – perkanti ir sodinanti gėles, tvarkanti aplinką ir palaikanti kapavietės tvarką.

Pareiškėja nurodo, kad tarp jos ir sesers A. K. yra susiklostę ilgalaikiai konfliktiniai santykiai. Jos vertinimu, atsižvelgus į faktinę kapavietės priežiūrą ir į tai, kad abi yra kapavietėje palaidotų asmenų biologinės dukros, pareiškėja turėtų turėti tokias pačias teises sprendžiant esminius su tėvų kapaviete susijusius klausimus.

Pareiškėja teigia, kad 2026 m. birželio 25 d., pateikus prašymą Seniūnijai, seniūnė, gavusi A. K. žodinį sutikimą, pareiškėją buvo faktiškai įrašiusi į kapavietės bendraprižiūrėtojus, tačiau vėliau šis įrašas buvo panaikintas. Pareiškėjos nuomone, atsakovės veiksmai buvo skuboti ir tendencingi, nes jos prašymas oficialiai užregistruotas tik kitą dieną – 2026 m. birželio 26 d., o tą pačią dieną priimtas ir jai nepalankus skundžiamas Sprendimas.

Pareiškėja taip pat kelia abejonių dėl galimos pašalinių asmenų įtakos Sprendimo priėmimui. Ji nurodo mananti, kad sprendimui galėjo turėti įtakos A. K. sutuoktinio asmeninė pažintis su Kauno

rajono savivaldybės vicemeru A. N. Pareiškėjos teigimu, 2026 m. birželio 26 d. susisiekus telefonu su vicemeru šis jos neišklausė ir pokalbį nutraukė, todėl, pareiškėjos vertinimu, buvo pažeista jos teisė būti išklausytai.

Pareiškėja pažymi, kad skundo reikalavimų tenkinimu nesiekia panaikinti ar apriboti A. K. teisės rūpintis tėvų kapaviete. Jos tikslas – užtikrinti abiejų biologinių dukrų lygybę, neleisti vienai seseriai vienašališkai spręsti esminių kapavietės klausimų, įskaitant paminklo pakeitimus, taip pat užtikrinti, kad ateityje nebūtų sprendžiama dėl kapavietės priežiūros teisių be pareiškėjos žinios. Pareiškėja nurodo ir nuogąstavimus dėl jos galimybės ateityje būti palaidotai šalia tėvų.

Komisijoje 2026 m. rugpjūčio 26 d. gautuose papildomuose paaiškinimuose pareiškėja nurodė, kad į Seniūnijos organizuotą susitikimą A. K. neatvyko. Pareiškėja šią aplinkybę vertino kaip trečiojo suinteresuoto asmens nenorą ieškoti bendro sutarimo. Pareiškėja taip pat pakartojo savo poziciją, kad 2026 m. birželio 25 d. seniūnė ją buvo faktiškai įrašiusi į sistemą, tačiau vėliau šis įrašas buvo pašalintas.

Atsakovė Kauno rajono savivaldybės administracija su pareiškėjos skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į pareiškėjos skundą nurodo, kad Kauno rajono savivaldybės administracijos (toliau – Savivaldybė) *[duomenys neskelbtini]* seniūnijoje (toliau – Seniūnija) 2026 m. birželio 25 d. buvo gautas pareiškėjos 2026 m. birželio 7 d. prašymas, kuriuo pareiškėja prašė: 1) įtraukti ją į *[duomenys neskelbtini]* kapinėse esančios kapavietės bylą (kortelę) kaip suinteresuotą asmenį ir mirusiųjų dukrą; 2) informuoti, jeigu dabartinė prižiūrėtoja A. K. ar tretieji asmenys pateiktų prašymą keisti kapavietės priežiūros teises, jas perleisti kitiems asmenims, keisti kapavietės ribas ar atlikti kitus esminius pertvarkymus; 3) mirus dabartinei kapavietės prižiūrėtojai ar šiai atsisakius teisių, neperleisti kapavietės priežiūros teisių tretiesiems asmenims ar žemesnės eilės giminaičiams be pareiškėjos žinios ir rašytinio sutikimo (toliau – Prašymas).

Atsakovė paaiškina, kad Savivaldybės Seniūnijos 2026 m. birželio 26 d. Sprendimu buvo atsisakyta įtraukti pareiškėją į kapavietės prižiūrėtojų sąrašą, nes A. K. yra Laidojimų ir kapaviečių statinių registravimo žurnale (toliau – Žurnalas) įrašyta atsakinga už kapavietės Nr. *[duomenys neskelbtini] [duomenys neskelbtini]* kapinėse priežiūrą, o jos rašytinio sutikimo dėl pareiškėjos įrašymo atsakovė negavo.

Atsakovė remiasi Kapinių tvarkymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. lapkričio 19 d. nutarimu Nr. 1207 (toliau – Nutarimas), ir Leidimo laidoti išdavimo, laidojimo ir kapinių lankymo Kauno rajono savivaldybės teritorijoje taisyklių (toliau – Taisyklės), patvirtintų Kauno rajono savivaldybės tarybos 2022 m. spalio 27 d. sprendimu Nr. TS-342 „Dėl leidimo laidoti išdavimo, laidojimo ir kapinių lankymo Kauno rajono savivaldybės teritorijoje taisyklių patvirtinimo“, nuostatomis ir teigia, kad teisės aktai nenumato galimybės už vienos kapavietės priežiūrą įrašyti daugiau kaip vieną lygiavertį atsakingą asmenį. Atsakovės vertinimu, kitais negu pirminio laidojančio asmens įrašymo atvejais atsakingas asmuo gali būti pakeistas tik esant teisės aktuose nustatytoms sąlygoms.

Atsakovė remiasi Respublikos vietos savivaldos įstatymo, Lietuvos Respublikos žmonių palaikų laidojimo įstatymo (toliau – Laidojimo įstatymas), Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatomis ir pažymi, kad Taisyklių 20 punkte ir Taisyklių 13^1 punkte nustatytą teisinį reguliavimą, besąlygiškai už kapavietės arba kolumbariumo nišos priežiūrą atsakingu asmeniu laikomas laidojantis asmuo, kurio prašymu išduotas leidimas laidoti ir skirta kapavietė ar kolumbariumo niša. Kitais atvejais asmuo gali būti pripažintas už kapavietės arba kolumbariumo nišos priežiūrą atsakingu asmeniu, kai jis atitinka Kapinių tvarkymo taisyklių 21 arba 24 punktuose ir Taisyklių 13^2 punkte apibrėžtas sąlygas. Tai reiškia, kad tik nesant laidojančio asmens, kurio prašymu išduotas leidimas laidoti ir skirta kapavietė ar kolumbariumo niša, tokiu asmeniu gali būti pripažintas minėtų Kapinių tvarkymo taisyklių 21 arba 24 punktuose ir Taisyklių 13^2 punkte nustatyta tvarka.

Atsakovė nurodo, kad pagal Žurnalo duomenis A. K. nuo 2015 m. yra įrašyta atsakinga už ginčo kapavietės priežiūrą. Nenustatyta, kad ji būtų mirusi, atsisakiusi šio statuso ar dėl objektyvių priežasčių negalėtų prižiūrėti kapavietės. Kapavietė taip pat nėra pripažinta neprižiūrima.

Atsakovė pažymi, kad atsižvelgusi į teisinį reglamentavimą Seniūnija vertino, kad pareiškėja siekia būti įrašyta į Žurnalą atsakingu asmeniu už aptariamos kapavietės priežiūrą ir tinkamai vadovaudamasi teisiniu reglamentavimu bei atsižvelgusi į tai, kad nei Kapinių tvarkymo taisyklių, nei Taisyklių nuostatos nenumato galimybės už paskirtos kapavietės priežiūrą įrašyti daugiau nei vieną atsakingą asmenį, sprendė, kad nesant rašytinio A. K. sutikimo, pareiškėja negali būti paskirta (įrašyta) atsakingu asmeniu už kapavietės Nr. *[duomenys neskelbtini]*, esančios *[duomenys neskelbtini]* kapinėse, priežiūrą tik jos pačios prašymo pagrindu.

Atsakovės nuomone, pareiškėjos nurodomos aplinkybės dėl jos faktiškai atliekamų kapavietės priežiūros darbų, konfliktinių santykių su seserimi ar kitų šeimos nesutarimų nėra teisės aktuose nustatyti pagrindai pakeisti arba papildyti Žurnale esančius duomenis. Atsakovė nesutinka su pareiškėjos teiginiu, kad A. K. atsakingo asmens statusą įgijo neteisėtai, nes nebuvo gautas pareiškėjos sutikimas. Atsakovės teigimu, A. K. buvo išduotas leidimas kapavietėje laidoti tėvus, todėl ji, kaip laidojantis asmuo, galėjo būti įrašyta atsakinga už kapavietės priežiūrą ir tam kitų mirusiųjų artimųjų sutikimas nebuvo reikalingas. Nurodo, kad atsakovė neturėjo jokio pagrindo absoliučiais atsakingo asmens keitimo pagrindais laikyti pareiškėjos prašyme nurodytas aplinkybes dėl kilusių konfliktų tarp jos ir A. K., kitų jų asmeninių aplinkybių, susijusių su turto valdymo ir moralinių nesutarimų tėvų ligos ir netekties metu. Atsakovė nenustatė ir objektyvių faktinių aplinkybių, kad kapavietė Nr. *[duomenys neskelbtini]*, esanti *[duomenys neskelbtini]* kapinėse, neprižiūrima arba, kad į Žurnalą įrašytas atsakingas asmuo (šiuo atveju A. K.) negali prižiūrėti kapavietės. Tokių įrodymų nepateikė ir pati pareiškėja nei atsakovei kartu su Prašymu, nei Komisijai kartu su skundu. Be to atsakovė nėra gavusi jokių nusiskundimų, kad minima kapavietė būtų apleista, netvarkinga ar neprižiūrima. Visa tai ir suponavo išvadą, kad objektyvių aplinkybių, nesant pačios A. K. rašytinio susitikimo ją pakeisti, nenustatyta, todėl ir priimtas visiškai pagrįstas ir nepažeidžiant Taisyklių nuostatų skundžiamas Sprendimas.

Atsakovė pasisakydama dėl pareiškėjos argumentų apie A. K. įrašymą į Žurnalą be jos sutikimo ir informavimo, nurodo, kad A. K. buvo išduotas leidimas minėtoje kapavietėje laidoti savo tėvus, todėl spręstina, jog A. K., kaip laidojantis asmuo, giminaitis, pagrįstai buvo įrašyta už kapavietę atsakingu asmeniu ir tam nebuvo reikalingas pareiškėjos sutikimas. Pažymi, kad byloje nėra jokių duomenų, patvirtinančių, kad po pareiškėjos tėvų mirties pareiškėja pageidavo ir siekė tapti už kapavietės priežiūrą atsakingu asmeniu, todėl A. K. buvo teisėtai ir pagrįstai paskirta už kapavietės priežiūrą atsakingu asmeniu, ir tai, kad šiuo metu, po ilgo laiko tarpo po tėvų palaidojimo pareiškėja siekia būti atsakinga už kapavietę, nėra teisinis pagrindas keisti įrašą Žurnale. Teigia, kad pareiškėjos argumentai, kad ji viena prižiūri kapavietę daugiau nei 10 metų nepaneigia A. K. tinkamo elgesio kapavietės priežiūros aspektu. Atsakovei neturint objektyvių duomenų dėl atsakingo asmens negalėjimo prižiūrėti kapavietę, kas lemtų priimti sprendimus keisti atsakingą asmenį pagal Taisyklių 13^2 p. nuostatas, nėra jokio objektyvaus tiek faktinio, tiek juridinio pagrindo tenkinti pareiškėjos prašymą. Galiojantis reglamentavimas dėl kapaviečių priežiūros reikalauja iš atsakingų asmenų galėjimo rūpintis ir tinkamos jų priežiūros, bet nedetalizuoja kas ir kaip turi kapaviete rūpintis ar ją prižiūrėti. Tai, kad pareiškėja vertina, jog ji tik viena tvarko mirusiųjų tėvų kapavietę, todėl ir turi teisę į atsakingo asmens už kapavietę statusą, atsakingo asmens pakeitimui kaip šiuo atveju, būtinas pastarojo sutikimas. Atsakovės vertinimu, pareiškėjos argumentai, jog su seserimi yra konfliktiniai santykiai nesuponuoja atsakovei nesilaikyti teisės aktų nuostatų ir atsakingo asmens duomenis pakeisti į pareiškėjos nurodomus. Taisyklių nuostatos nereglamentuoja atsakovei imperatyvų ar pareigos, esant nesutarimams tarp artimųjų, tenkinti prašymą vieno asmens atžvilgiu.

Atsakovė pažymi, kad pareiškėja, nebūdama oficialia kapavietės prižiūrėtoja, turi teisę ir galimybę rūpintis šeimos kapaviete ir tokiu būdu rodyti pagarbą mirusiesiems. Pabrėžia, kad A. K. taip pat neįgyja teisės be teisinio pagrindo varžyti ar pažeisti pareiškėjos norą rūpintis tėvų kapais. Nurodo, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.137 straipsnio 2 dalimi, mirusių asmenų artimieji asmenys (giminaičiai), įgyvendindami norą turėti ir prižiūrėti šeimos kapavietę, spręsdami kapavietės priežiūros klausimus, turėtų tai daryti bendru sutarimu. Nepavykus susitarti kilę civilinio pobūdžio teisiniai ginčai turėtų būti spręstini Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka, t. y. bendrosios kompetencijos teisme, o ne viešojo administravimo srityje.

Atsakovė teigia, kad atsakovė, kaip viešojo administravimo subjektas, išsamiai nagrinėja gaunamus asmenų prašymus ir atlikdama viešąjį administravimą, priima objektyvius ir pagrįstus teisėtus sprendimus. Pažymi, kad skundžiamo Sprendimo priėmimui buvo atliktas išsamus pateiktų ir atsakovės turimų aplinkybių tyrimas, objektyviai, laikantis teisės aktų nuostatų, vertinta situacija, lėmusi skundžiamo Sprendimo priėmimą. Kadangi tokio prašymo tenkinimui būtinas atsakingo asmens rašytinis sutikimas, o pastarojo pareiškėjai nepateikus kartu su jos prašymu, atsakovės išvada dėl pareiškėjos Prašymo tenkinimo ir buvo nulemta gautų ir turimų duomenų visuma, laikantis galiojančio reglamentavimo. Nurodo, kad priešingai nei teigia skunde pareiškėja dėl jos teisės būti išklausytai, atkreiptinas dėmesys, kad skundžiamas Sprendimas priimtas seniūnės vardu, visa informacija ir aplinkybės buvo pateiktos seniūnijai, jos įvertintos ir vadovaujantis teisiniu reglamentavimu priimtas pagrįstas ir teisėtas sprendimas. Teigia, kad visa tai suponuoja, kad skunde nurodytos aplinkybės, sietinos dėl galimai vicemero darytinos įtakos, yra tik išimtinai pareiškėjos subjektyvi pozicija, kuri nepagrįsta jokiais objektyviais įrodymais ar duomenimis ir nebuvo pagrindas skundžiamo Sprendimo priėmimui.

Atsakovė taip pat nesutinka su pareiškėjos teiginiu, kad 2026 m. birželio 25 d. pareiškėja jau buvo įrašyta kapavietės bendraprižiūrėtoja ir vėliau išbraukta. Atsakovė nurodo neturinti tokią aplinkybę patvirtinančių duomenų. Atsakovė atmeta ir pareiškėjos argumentus dėl galimos Kauno rajono savivaldybės vicemero įtakos Skundžiamo sprendimo priėmimui, nurodydama, kad tokie teiginiai grindžiami tik pareiškėjos prielaidomis ir nepatvirtinti objektyviais įrodymais. Paaiškina, kad seniūnija pareiškėjos ir A. K. susitikimu tik siekia elementaraus ir pagarbaus komunikavimo tarp seserų, jog būtų pasiektas konstruktyvus bendravimas ir priimtas abiem pusėms tinkamas sprendimas dėl kapavietės priežiūros, galimai siekiant sumažinti arba eliminuoti kylančius konfliktus dėl kapavietės tarp pareiškėjos ir A. K.

Trečiasis suinteresuotas asmuo A. K. prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. A. K. pažymi, kad pareiškėja nenurodo teisinio pagrindo, kuris nustatytų, kad kiekvienas mirusiojo vaikas turi savarankišką ir lygiavertę teisę būti įrašytas kaip atsakingas už tą pačią kapavietę. Priešingai, teisės aktai nustato konkrečią atsakingo už kapavietės priežiūrą asmens nustatymo ir jo pakeitimo tvarką. Trečiojo suinteresuoto asmens vertinimu, šio ginčo esmė yra – ar egzistavo teisinis ir faktinis pagrindas pareiškėją įrašyti kaip už Kapavietės priežiūrą atsakingą asmenį, kai toks asmuo jau buvo įrašytas, yra gyvas, savo statuso nėra atsisakęs ir Kapavietė nėra pripažinta neprižiūrima. Mano, kad tokio pagrindo nebuvo ir nėra.

A. K. teigia, kad pareiškėja negali remtis tariamu „išbraukimu“, kai pirmiausia turi būti nustatyta, kokiu konkrečiu teisės aktu ir kokiu teisiniu pagrindu ji apskritai būtų įgijusi atsakingo už Kapavietės priežiūrą asmens statusą. Vien faktas, kad pareiškėja yra mirusiųjų duktė, savaime nepatvirtina, kad jai buvo suteiktas ar turėjo būti suteiktas atsakingo už Kapavietės priežiūrą asmens statusas. Cituoja Taisyklių 13^1 ir 13^2 punktų nuostatas ir teigia, kad nagrinėjamu atveju nė viena iš nurodytų aplinkybių neegzistuoja: trečiasis suinteresuotas asmuo, kaip už Kapavietės priežiūrą atsakingas asmuo, yra gyvas; nėra atsisakęs Kapavietės priežiūros; nėra nustatyta, kad objektyviai negali prižiūrėti Kapavietės; Kapavietė nėra pripažinta neprižiūrima; niekada neišreiškė sutikimo perduoti atsakingo asmens statuso pareiškėjai (nei raštiškai, nei žodžiu). Pažymi, kad buvo ir yra Kapavietės Nr. *[duomenys neskelbtini]*, esančios *[duomenys neskelbtini]* kapinėse, atsakingas už jos priežiūrą asmuo. Šį statusą įgijo 2015 m. rugpjūčio mėn., mirus mamai Em. U [duomenys neskelbtini], kai kartu su vyru organizavo jos laidojimą, rūpinosi Kapavietės parinkimu ir dokumentų sutvarkymu. Nuo 2015 m. Kapavietė buvo ir yra faktiškai prižiūrima. Trečiojo suinteresuoto asmens ir jos vyro iniciatyva buvo suprojektuotas ir įrengtas kapavietės antkapis. Kapavietė įrengta taip, kad jos konstrukcija ir didžiąją jos dalį dengianti marmuro plokštė objektyviai nereikalauja intensyvios ar nuolatinės priežiūros. Pažymi, kad Kapavietės priežiūra apima ne tik gėlių sodinimą ar kitus vizualiai pastebimus veiksmus, bet ir jos įrengimą, konstrukcijų bei antkapio priežiūrą, bendros tvarkingos būklės palaikymą ir kitus priežiūros veiksmus. Nurodo, kad 2023 m. mirus tėvui taip pat kartu su vyru organizavo jo laidojimą ir papildomų įrašų antkapyje įrengimą.

A. K. atkreipia dėmesį, kad per visą laikotarpį (daugiau nei 10 metų) nebuvo gauta jokių skundų dėl netinkamos Kapavietės priežiūros, nebuvo konstatuota, kad Kapavietė būtų apleista ar

netvarkinga. Pažymi, kad niekada neatsisakė (nei žodžiu, nei raštu) atsakingo už Kapavietės priežiūrą asmens statuso ir nėra davusi sutikimo jį perduoti pareiškėjai. Taip pat pažymi, kad trečiojo suinteresuoto asmens veiksmai niekaip nepažeidė ir nepažeidžia pareiškėjas galimybės rūpintis kapu, rodyti pagarbą mirusiesiems. Niekada nebuvo ginčo ar prieštaravimo dėl Kapavietės priežiūros (pasodintų ar pamerktų gėlių). Tai, kad pareiškėja savo iniciatyva lanko kapą ir jame sodina gėles yra jos teisė, kuri neribojama. Pareigos sodinti gėles ar kaip kitaip priverstinai prižiūrėti kapą pareiškėjai niekada nebuvo perkelta. Teigia, kad pareiškėjos noras būti įrašytai atsakingu už Kapavietės priežiūrą asmeniu ir jos pačios atliekami pavieniai priežiūros veiksmai negali savaime sukurti teisės pakeisti esamą atsakingą asmenį prieš jo aiškiai išreikštą valią. Mano, kad vien tai, kad asmuo lanko artimųjų kapą, sodina gėles ar atlieka kitus pavienius tvarkymo darbus, savaime nereiškia, kad jis yra atsakingas už Kapavietės priežiūrą. Kapavietės lankymas ir atsakingo už kapavietės priežiūrą asmens statusas nėra tapačios sąvokos. Nurodo, kad neginčija, kad pareiškėja yra mirusiųjų biologinė dukra ir turi teisę lankyti tėvų kapą bei puoselėti jų atminimą. Tačiau vien giminystės faktas savaime nesukuria teisės būti įrašytai atsakingu už Kapavietės priežiūrą asmeniu ir nesuteikia prioriteto prieš jau nustatytą atsakingą asmenį. Pažymi, kad pareiškėjai nėra trukdoma lankyti tėvų kapo, puoselėti jų atminimą ar, laikantis nustatytos tvarkos, atlikti Kapavietės tvarkymo veiksmus.

Trečiojo suinteresuoto asmens vertinimu, ginčas turėtų būti sprendžiamas ne pagal tai, kuri iš seserų subjektyviai jaučiasi labiau įskaudinta, teisiškai ar morališkai nusipelniusi priežiūros statuso, o pagal galiojančias teisės normas ir objektyviai nustatytas faktines aplinkybes. A. K. vertinimu, pareiškėjos teiginys, jog Kapavietės priežiūrai atsakingo asmens statuso įgijimui, buvo reikalingas pareiškėjos sutikimas ar informavimas, yra nepagrįstas. A. K. pažymi, kad pareiškėja nenurodo ir nėra jokio teisinio pagrindo, pagal kurį 2015 m. atsakingo už kapavietės priežiūrą asmens nustatymas būtų buvęs siejamas su kitų artimųjų oficialiu sutikimu ar privalomu jų informavimu. Paaiškina, kad būtent ji ir jos vyras 2015 m. organizavo ir derino visus su mamos laidojimu susijusius klausimus – Kapavietės parinkimą, duobės kasimą ir paminklo statymą. Pareiškėja tuo metu nei dalyvavo šiuose procesuose, nei išreiškė noro juose dalyvauti.

Pasisakydama apie pareiškėjos pateiktus galimų liudytojų paaiškinimus, A. K. pažymi, kad šie asmenys nedalyvavo priimant atsakovės sprendimą, todėl jų paaiškinimai negali patvirtinti aplinkybių, kuriomis Atsakovė rėmėsi priimdama ginčijamą sprendimą. Be to, dalis liudytojų nurodomų aplinkybių, kiek tai matyti iš pačių paaiškinimų turinio, grindžiama ne jų tiesioginiu suvokimu, o pareiškėjas pateikta informacija ir jos pasakojimais. Mano, kad vien aplinkybė, kad sprendimas buvo priimtas per vieną dieną, savaime nepatvirtina nei nepagrįstos skubos, nei to, kad nebuvo išnagrinėtos ginčui reikšmingos aplinkybės. A. K. vertina, kad pareiškėjos skunde nurodyti argumentai neatsako į esminį teisinį klausimą – kokiu konkrečiu teisės aktu ir kokiomis konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis pareiškėja įgijo ar turėjo įgyti teisę pakeisti jau įrašytą atsakingą už Kapavietės priežiūrą asmenį. Toks teisinis pagrindas skunde nenurodytas.

Skundas netenkinamas.

Byloje kilo ginčas dėl atsakovės Kauno rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 26 d. rašto *[duomenys neskelbtini]* „Dėl suinteresuoto asmens statuso įtraukimo į kapavietės priežiūrą“ teisėtumo.

Remiantis bylos medžiaga nustatytos šios ginčui spręsti aktualios faktinės aplinkybės:

1. Pareiškėja kreipėsi į Kauno rajono savivaldybės administraciją su 2026 m. birželio 7 d. prašymu (Seniūnijoje įregistruotas 2026 m. birželio 26 d. reg Nr. *[duomenys neskelbtini]*), prašydama: „1. Įtraukti mane, D. V., į šios kapavietės bylą/kortelę kaip suinteresuotą asmenį ir mirusiųjų dukrą. 2. Informuoti mane nurodytais kontaktais (telefonu [duomenys neskelbtini] arba el. paštu [duomenys neskelbtini]), jeigu dabartinė prižiūrėtoja A. K. ar tretieji asmenys pateiktų prašymą keisti kapavietės priežiūros teises, jas perleisti kitiems asmenims (įskaitant sesers sutuoktinį ar vaikus), keisti kapavietės ribas ar atlikti kitus esminius pertvarkymus. 3. Mirus dabartinei kapavietės prižiūrėtojai ar jai atsisakius teisių, neperleisti kapavietės priežiūros teisių tretiesiems asmenims ar žemesnės eilės giminaičiams (pavyzdžiui, anūkams) be mano rašytinio žinios bei sutikimo.“ Paaiškino, kad yra kapavietėje, esančioje *[duomenys neskelbtini]* kapinėse, palaidotų E. U. ir Em. U.

[duomenys neskelbtini] dukra. Taip pat nurodė, kad atsakinga už kapavietės priežiūrą kapinių registre yra įregistruota jos sesuo A. K., tarp seserų kilęs konfliktas, o pareiškėja daugiau kaip dešimt metų faktiškai rūpinasi kapavietės tvarkymu.

2. Seniūnija, atsakydama į Prašymą, 2026 m. birželio 26 d. priėmė skundžiamą Sprendimą Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl suinteresuoto asmens statuso įtraukimo į kapavietės priežiūrą“. Sprendime pacituota Taisyklių 13^2 punkto nuostata ir nurodyta, kad, negavus A. K., kuri šiuo metu įrašyta atsakinga už kapavietės Nr. *[duomenys neskelbtini]* priežiūrą, rašytinio sutikimo, pareiškėjos įtraukti į prižiūrėtojų sąrašą nėra galimybės.

3. *[duomenys neskelbtini]* kapinių Žurnalo 2015 m. rugpjūčio 18 d. išraše A. K. nurodyta kaip laidojantis asmuo arba kitas asmuo, atsakingas už kapavietės ar kolumbariumo nišos priežiūrą (kapavietės arba nišos Nr. *[duomenys neskelbtini]*).

4. *[duomenys neskelbtini]* kapinių Žurnalo 2023 m. sausio 2 d. išraše A. K. taip pat nurodyta kaip laidojantis asmuo arba kitas asmuo, atsakingas už kapavietės ar kolumbariumo nišos priežiūrą (kapavietės arba nišos Nr. *[duomenys neskelbtini]*).

5. Seniūnijos 2026 m. rugpjūčio 18 d. protokole nurodyta, kad darbotvarkėje numatytas Kapavietės Nr. *[duomenys neskelbtini] [duomenys neskelbtini]* kapinėse priežiūros ir teisės tvarkyti klausimo nagrinėjimas. Konstatuota, kad nustatytu laiku į susirinkimą atvyko viena iš kviečiamų šalių – D. V. ir sutuoktinis A. V. Kita šalis – A. K. nustatytu laiku į susirinkimą neatvyko, priežasčių nenurodė. Nutarta konstatuoti, kad susirinkimas neįvyko dėl A. K. nedalyvavimo.

6. Pareiškėja pateikė 2026 m. liepos 12 d. B. M. [duomenys neskelbtini] paaiškinimą, kuriame nurodyta, kad per pastaruosius dešimt metų kapavietėje nuolat matoma besilankanti D. V. ir kad paaiškinimą pateikęs asmuo per šį laikotarpį nėra pastebėjęs kitos dukros atliekant kapavietės priežiūros darbus.

7. Pareiškėja pateikė 2026 m. liepos 15 d. L. S. [duomenys neskelbtini] paaiškinimą, kuriame nurodyta, kad pastaruosius dešimt metų sutinkama D. V., nuolat prižiūrinti kapą.

8. Trečiasis suinteresuotas asmuo pateikė 2026 m. rugpjūčio 26 d. A. E. [duomenys neskelbtini] paaiškinimą, kuriame nurodyta, kad jam būnant kapinių sargu 2015 m. laidojant Em. U. ir 2023 m. E. U. kapo įrengimu bei priežiūra rūpinosi A. K. ir A. K.

9. Trečiasis suinteresuotas asmuo pateikė kapavietės nuotraukas, kuriose matoma tvarkinga, plokšte dengta kapavietė su antkapiu.

Byloje nepateikta Žurnalo išrašo, informacinės sistemos išrašo, ekrano kopijos, veiksmų istorijos ar kito objektyvaus dokumento, patvirtinančio pareiškėjos teiginį, kad 2026 m. birželio 25 d. ji buvo oficialiai įrašyta kaip antras už kapavietės priežiūrą atsakingas asmuo ir vėliau iš tokio įrašo pašalinta.

Byloje taip pat nepateikta objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad skundžiamo Sprendimo priėmimui įtaką būtų daręs Kauno rajono savivaldybės vicemeras ar kitas su Sprendimo priėmimu tiesiogiai nesusijęs asmuo.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai ikiteismine tvarka nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus (prašymus) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje. Nagrinėdama ginčą, Komisija turi patikrinti viešojo administravimo subjekto priimto akto pagrįstumą bei teisėtumą šiais aspektais, visų pirma, ar jis priimtas kompetentingo subjekto; ar buvo laikytasi pagrindinių procedūrų, ypač taisyklių, turėjusių užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 41 punkte nustatyta, kad viena iš savarankiškųjų savivaldybės funkcijų yra ritualinių paslaugų teikimo užtikrinimas ir kapinių priežiūros organizavimas.

Laidojimo įstatymo 31 straipsnyje nustatyta savivaldybių kompetencija kapinių priežiūros srityje. Savivaldybės, vadovaudamosi šiuo įstatymu ir kitais teisės aktais, Vyriausybės nustatyta tvarka organizuoja kapinių priežiūrą.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. lapkričio 19 d. nutarimu Nr. 1207 patvirtintų Kapinių tvarkymo taisyklių, galiojusių Skundžiamo sprendimo priėmimo metu, 20 punkte nustatyta, kad už kapavietės arba kolumbariumo nišos priežiūrą atsakingas laidojantis asmuo, kurio prašymu išduotas leidimas laidoti ir skirta kapavietė ar kolumbariumo niša, arba asmuo, apie kurį šių taisyklių 21 punkte nustatyta tvarka pranešta kapinių prižiūrėtojui, arba asmuo, kuriam šių taisyklių 24 punkte nustatyta tvarka suteikta teisė prižiūrėti neprižiūrimą kapavietę. Atsakingo asmens duomenys įrašomi į laidojimų ir kapaviečių statinių registravimo žurnalą.

Kapinių tvarkymo taisyklių 21 punkte nustatyta, kad jeigu asmuo, įrašytas žurnale atsakingu už kapavietės ar kolumbariumo nišos priežiūrą, miršta arba dėl kitų priežasčių negali rūpintis kapavietės ar kolumbariumo nišos priežiūra, jo giminaičiai, sutuoktinis, partneris arba (ir) kapavietėje ar kolumbariumo nišoje palaidotų mirusiųjų giminaičiai, sutuoktinis ar partneris turi susitarti, kas bus atsakingas už kapavietės ar kolumbariumo nišos priežiūrą, ir apie tai raštu pranešti kapinių prižiūrėtojui.

Kapinių tvarkymo taisyklių 24 punkte reglamentuojama teisės prižiūrėti neprižiūrimą kapavietę suteikimo tvarka.

Taisyklių, galiojusių skundžiamo Sprendimo priėmimo metu, 13^1 punkte nustatyta, kad už kapavietės arba kolumbariumo nišos priežiūrą atsakingas laidojantis asmuo, kurio prašymu išduotas leidimas laidoti ir skirta kapavietė ar kolumbariumo niša, arba asmuo, apie kurį Taisyklių 13^2 punkte nustatyta tvarka pranešta kapinių prižiūrėtojui, arba asmuo, kuriam Taisyklių 24 punkte nustatyta tvarka suteikta teisė prižiūrėti neprižiūrimą kapavietę. Atsakingo asmens duomenys įrašomi į Žurnalą. Taisyklių 13^2 punkte nustatyta, kad jeigu Žurnale atsakingu už kapavietės priežiūrą įrašytas asmuo miršta arba dėl kitų priežasčių negali rūpintis kapavietės priežiūra, jo giminaičiai, sutuoktinis, partneris arba (ir) kapavietėje palaidotų mirusiųjų giminaičiai, sutuoktinis ar partneris turi susitarti, kas bus atsakingas už kapavietės priežiūrą, ir pagal nustatytą prašymo formą apie tai raštu pranešti kapinių prižiūrėtojui, nurodydami keistinus atsakingo asmens duomenis.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas administracinėje byloje Nr. A-623-575/2023, aiškindamas Kapinių tvarkymo taisyklių 20, 21 ir 24 punktus, pažymėjo, kad pagal šį teisinį reguliavimą yra nustatyti trys asmens tapimo atsakingu už kapavietės priežiūrą atvejai. Pirmuoju atveju toks asmuo yra laidojantis asmuo, kurio prašymu išduotas leidimas laidoti ir skirta kapavietė, o kitais atvejais asmuo gali būti pripažintas atsakingu, kai atitinka Kapinių tvarkymo taisyklių 21 arba 24 punktuose nustatytas sąlygas.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 3 straipsnyje įtvirtinti viešojo administravimo principai, tarp jų objektyvumo ir išsamumo principai. VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos jo priėmimui įtakos turėjusios aplinkybės bei administracinio sprendimo motyvai.

Teismų praktikoje administracinio akto motyvavimo reikalavimas vertinamas atsižvelgiant į konkretaus ginčo pobūdį ir taikytinas materialiosios teisės normas. Administracinio akto trūkumas savaime ne visais atvejais lemia jo panaikinimą. Esminę reikšmę turi tai, ar iš sprendimo asmuo galėjo suprasti, dėl kokių faktinių ir teisinių priežasčių priimtas jam nepalankus sprendimas, ir ar nustatytas trūkumas galėjo turėti įtakos sprendimo turiniui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad vertinant administracinio sprendimo atitiktį Viešojo administravimo įstatymo reikalavimams esminę reikšmę turi tai, ar iš administracinio sprendimo turinio ir su juo susijusių dokumentų galima suprasti faktines ir teisines jo priėmimo prielaidas; ne kiekvienas administracinio sprendimo motyvavimo ar struktūros netobulumas savaime yra esminis, jeigu jis nesutrukdė adresatui suprasti sprendimo esmės ir veiksmingai jo ginčyti. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2026 m. kovo 4 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-236-556/2026 akcentuotas būtent faktinių ir teisinių sprendimo priėmimo prielaidų suprantamumas adresatui.

Byloje kilo ginčas dėl to, ar Kauno rajono savivaldybės administracijos *[duomenys neskelbtini]* seniūnija teisėtai ir pagrįstai atsisakė tenkinti pareiškėjos siekį būti įtrauktai į ginčo kapavietės priežiūrą greta jau Žurnale įrašytos atsakingos už kapavietės priežiūrą A. K.

Vertindama Prašymo esmę Komisija vadovaujasi ne vien atskiromis jame vartojamomis sąvokomis, bet visu Prašymo turiniu, pareiškėjos skunde išdėstytais argumentais ir jos nurodomu siekiamu rezultatu.

Prašymo pirmuoju punktu pareiškėja prašė įtraukti ją į kapavietės bylą (kortelę) „kaip suinteresuotą asmenį ir mirusiųjų dukrą“. Kartu antruoju punktu ji siekė būti individualiai informuojama apie prašymus keisti kapavietės priežiūros teises, jas perleisti kitiems asmenims, keisti kapavietės ribas ar atlikti kitus esminius pertvarkymus. Trečiuoju punktu ji siekė, kad mirus esamai prižiūrėtojai ar šiai atsisakius teisių kapavietės priežiūros teisės nebūtų perleistos kitiems asmenims be pareiškėjos žinios ir sutikimo. Skunde pareiškėja savo siekį dar aiškiau sieja su pageidavimu būti kapavietės „bendraprižiūrėtoja“, turėti lygiavertę padėtį su A. K. ir užkirsti kelią pastarosios vienašaliams sprendimams dėl kapavietės.

Taigi vertinant pareiškėjos procesiniuose dokumentuose išdėstytą valią visumoje nėra pagrindo Prašymo laikyti vien prašymu kapavietės byloje pažymėti biologinės giminystės faktą ar papildomą kontaktinę informaciją. Pareiškėja siekia, kad jos įrašymas sukurtų jai savarankiškas teises dalyvauti priimant sprendimus dėl kapavietės – būti informuojamai, duoti arba neduoti sutikimą dėl tam tikrų veiksmų ir kartu su jau įrašyta atsakinga prižiūrėtoja turėti įtaką kapavietės priežiūros klausimams.

Būtent tokį Prašymo turinį iš esmės įvertino ir Seniūnija, Sprendime nurodydama, kad, esant Žurnale jau įrašytai A. K. ir negavus jos rašytinio sutikimo, pareiškėjos įtraukti į prižiūrėtojų sąrašą nėra galimybės. Komisija nenustatė pagrindo spręsti, kad atsakovė pareiškėjos valią būtų supratusi iš esmės klaidingai.

Dėl teisės būti antru lygiaverčiu kapavietės prižiūrėtoju Komisija pažymi, kad Kapinių tvarkymo taisyklių 20 punkto ir Taisyklių 13¹ punkto turinys rodo, kad teisės aktai reglamentuoja konkretų teisinį statusą – už kapavietės priežiūrą atsakingą asmenį, kurio duomenys įrašomi Žurnale.

Teisės aktuose nenustatytas atskiras „bendraprižiūrėtojo“ statusas, pagal kurį dviem ar daugiau asmenų vienu metu būtų suteikiamos lygiavertės teisės ir pareigos, kylančios iš atsakingo už kapavietės priežiūrą asmens statuso. Tokio statuso nenustato ir pareiškėjos vartojama sąvoka „suinteresuotas asmuo“. Asmens suinteresuotumas kapavietės priežiūra, jo giminystės ryšys su palaidotais asmenimis ar faktinis dalyvavimas tvarkant kapavietę nėra tapatūs teisės aktuose reglamentuojamam už kapavietės priežiūrą atsakingo asmens statusui.

Kapinių tvarkymo taisyklių 21 punktas ir Taisyklių 13² punktas reglamentuoja esamo atsakingo asmens pakeitimą. Šios normos taikomos tuomet, kai Žurnale įrašytas atsakingas asmuo miršta arba dėl kitų priežasčių negali rūpintis kapaviete. Tokiu atveju teisės aktuose nurodyti asmenys turi susitarti, kas toliau bus atsakingas už kapavietę. Šis reguliavimas neįtvirtina teisės papildomai, greta esamo atsakingo asmens, įrašyti kitą asmenį vien dėl to, kad jis yra kapavietėje palaidotų asmenų giminaitis arba faktiškai dalyvauja prižiūrint kapą.

LVAT administracinėje byloje Nr. A-623-575/2023 taip pat išskyrė konkrečius teisinius pagrindus, pagal kuriuos asmuo gali tapti atsakingas už kapavietės priežiūrą. Šioje praktikoje faktinė ilgalaikė kapavietės priežiūra ar vien giminystės faktas nėra įvardyti kaip savarankiškas tokio statuso įgijimo pagrindas.

Taigi pareiškėjos siekiamas rezultatas – būti įrašytai antru lygiaverčiu ginčo kapavietės prižiūrėtoju kartu su A. K. – nėra numatytas ginčo santykiams taikytinuose teisės aktuose.

Viešojo administravimo subjektas gali veikti tik jam suteiktos kompetencijos ribose ir negali savo sprendimu sukurti teisės aktuose nenumatyto administracinio statuso vien dėl to, kad toks statusas konkrečiu atveju pareiškėjai atrodytų teisingas ar padėtų spręsti šeimos narių tarpusavio konfliktą.

Bylos rašytiniai įrodymai patvirtina, kad A. K. tiek 2015 m. rugpjūčio 18 d., tiek 2023 m. sausio 2 d. Žurnalo išrašuose nurodyta kaip laidojantis asmuo arba kitas asmuo, atsakingas už ginčo kapavietės Nr. *[duomenys neskelbtini]* priežiūrą. Byloje nenustatyta ir pareiškėja nepateikė objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad A. K. būtų mirusi, būtų atsisakiusi atsakingo asmens statuso ar dėl kitų priežasčių objektyviai nebegalėtų rūpintis kapaviete. Taip pat nėra duomenų, kad ginčo kapavietė būtų nustatyta tvarka pripažinta neprižiūrima. Priešingai, trečiojo suinteresuoto asmens

pateiktose nuotraukose matoma tvarkinga, plokšte dengta kapavietė su antkapiu. Nors vien kapavietės nuotraukos neatsako į klausimą, kuris konkretus asmuo atliko daugiau jos priežiūros darbų, jos kartu nepagrindžia pareiškėjos pozicijos, kad kapavietė yra neprižiūrima ar kad esamas atsakingas asmuo objektyviai negali vykdyti su kapavietės priežiūra susijusių funkcijų. Todėl darytina išvada, kad nenustatyta nė viena Kapinių tvarkymo taisyklių 21 ar 24 punktuose ir Taisyklių 13^2 punkte įtvirtinta aplinkybė, kuri sudarytų teisinį pagrindą keisti esamą atsakingą asmenį.

Komisijos vertinimu, pareiškėjos argumentas, kad 2015 m. A. K. buvo įrašyta atsakinga už kapavietę be pareiškėjos sutikimo ir informavimo, taip pat nesudaro pagrindo panaikinti šioje byloje Skundžiamą sprendimą. Pirma, nagrinėjamoje byloje nėra pareikštas reikalavimas panaikinti 2015 m. Žurnalo įrašą, todėl jo teisėtumas nėra savarankiškas šio ginčo dalykas. Antra, pareiškėja nenurodė teisės normos, kuri A. K. įrašymo metu būtų reikalavusi gauti visų kitų kapavietėje palaidotų asmenų vaikų sutikimą laidojančiam asmeniui įrašyti atsakingu už kapavietės priežiūrą. Šiuo aspektu LVAT administracinėje byloje Nr. A-623-575/2023 konstatuota, kad laidojantis asmuo, atitinkantis Kapinių tvarkymo taisyklių 20 punkte nustatytas sąlygas, gali būti įrašytas atsakingu už kapavietės priežiūrą ir tam savaime nėra būtinas kito giminaičio sutikimas. Todėl pareiškėjos argumentai dėl A. K. pirminio statuso įgijimo nepaneigia skundžiamo Sprendimo teisėtumo.

Komisija nekvestionuoja, kad pareiškėja yra kapavietėje palaidotų asmenų biologinė dukra ir dėl to turi glaudų asmeninį ryšį su palaidotais asmenimis bei teisėtą interesą puoselėti jų atminimą. Byloje pateikti B. M. ir L. S. paaiškinimai patvirtina jų pastebėtus pareiškėjos lankymosi kapavietėje ir jos priežiūros veiksmus. Tačiau šių aplinkybių teisinė reikšmė turi būti vertinama pagal konkrečias materialiosios teisės normas. Nei biologinės dukters statusas, nei daugiau kaip dešimt metų faktiškai atliekamas kapo tvarkymas, gėlių sodinimas ar bendros tvarkos palaikymas Kapinių tvarkymo taisyklėse ir Taisyklėse nėra nustatyti kaip savarankiškas pagrindas įrašyti asmenį atsakingu už kapavietės priežiūrą. Todėl net pripažinus, kad pareiškėja ilgą laiką ir reikšminga apimtimi faktiškai rūpinosi tėvų kapaviete, vien ši aplinkybė negali sukurti teisės aktuose nenumatyto bendraprižiūrėtojo statuso ar suteikti jai lygiaverčių teisių su Žurnale įrašytu atsakingu asmeniu.

Komisija taip pat pažymi, kad faktinis kapavietės lankymas ir jos priežiūra bei oficialus už kapavietės priežiūrą atsakingo asmens statusas yra skirtingi dalykai. Byloje nenustatyta, kad A. K. įrašymas atsakinga už kapavietės priežiūrą pats savaime trukdytų pareiškėjai lankyti tėvų kapą, sodinti gėles ar kitais teisėtais būdais puoselėti jų atminimą. Todėl pareiškėjos pateikti įrodymai apie jos faktinę kapavietės priežiūrą nepagrindžia skundžiamo Sprendimo neteisėtumo.

Pareiškėja savo siekį būti įrašyta į kapavietės priežiūrą taip pat grindžia tarp seserų susiklosčiusiais konfliktiniais santykiais bei teisingumo ir abiejų biologinių dukrų lygybės argumentais. Komisija supranta, kad ginčo kapavietė yra susijusi su abiem seserims artimų asmenų atminimu ir kad nesutarimai dėl jos priežiūros gali turėti didelę emocinę reikšmę. Tačiau administracinėje byloje sprendžiama ne tai, kuri iš seserų moraliniu ar šeimos santykių požiūriu turi daugiau pagrindo spręsti dėl tėvų kapavietės, o tai, ar atsakovė veikė pagal jai teisės aktais suteiktą kompetenciją.

Viešojo administravimo subjektas negali savo administraciniu sprendimu sukurti teisės aktuose nenumatyto dviejų lygiaverčių kapavietės prižiūrėtojų statuso vien siekdamas išspręsti artimųjų tarpusavio konfliktą. Kapinių tvarkymo taisyklių 21 punkte ir Taisyklių 13^2 punkte įstatymų leidėjo pasirinktas modelis grindžiamas atitinkamų asmenų susitarimu dėl to, kas bus atsakingas už kapavietę, kai atsiranda teisinės prielaidos esamą atsakingą asmenį keisti.

Taigi giminaičių tarpusavio nesutarimas pats savaime nėra pagrindas Seniūnijai vieno iš jų prašymu suteikti papildomą statusą ar perskirstyti teises, kurių galiojantis reglamentavimas nenumato. Trečiojo suinteresuoto asmens neatvykimas į 2026 m. rugpjūčio 18 d. Seniūnijos organizuotą susitikimą taip pat nepakeičia šios išvados. Ši aplinkybė įvyko jau po skundžiamo Sprendimo priėmimo ir savaime neįrodo, kad 2026 m. birželio 26 d. buvo teisinis pagrindas tenkinti pareiškėjos Prašymą.

Pareiškėjos Prašymo antruoju ir trečiuoju punktais siekiama ne vien gauti informaciją apie jau įvykusius administracinius veiksmus, bet užsitikrinti nuolatinę procesinę padėtį ateityje: būti individualiai informuojamai apie galimus kitų asmenų prašymus ir turėti galimybę sutikti ar nesutikti

su būsimu kapavietės priežiūros teisių perleidimu. Vertinant Prašymą kartu su pareiškėjos skundo argumentais, šie reikalavimai yra tiesiogiai susiję su jos siekiamu bendraprižiūrėtojos arba lygiaverčio suinteresuoto asmens statusu. Galiojantis teisinis reguliavimas nenustato savarankiškos teisės vien dėl biologinės giminystės būti įrašytam kaip nuolat informuotinas asmuo dėl kiekvieno ateityje galimo su kapaviete susijusio veiksmo ir nenustato kiekvienam kapavietėje palaidotų asmenų vaikui individualios veto teisės dėl būsimo atsakingo asmens.

Kaip nurodyta anksčiau, Taisyklių 13² punktas nustato konkrečią procedūrą, taikytiną tada, kai esamas atsakingas asmuo miršta arba dėl kitų priežasčių negali rūpintis kapaviete. Tokioje situacijoje teisės aktuose nurodyti asmenys turi susitarti, kas bus atsakingas už kapavietę. Todėl pareiškėjos teisinė padėtis, jeigu ateityje iš tikrųjų atsirastų Taisyklių 13² punkte numatytos aplinkybės, turėtų būti vertinama pagal tuo metu esančias konkrečias faktines aplinkybes ir galiojantį teisinį reguliavimą.

Viešojo administravimo subjektas negali iš anksto administraciniu sprendimu suteikti pareiškėjai platesnių teisių, negu nustato teisės aktai, arba įsipareigoti ateityje nepriimti sprendimo be jos sutikimo, jeigu tokio sutikimo privalomumo teisės aktai konkrečioje situacijoje nenustato. Todėl ir šie pareiškėjos argumentai nesudaro pagrindo pripažinti skundžiamą Sprendimą neteisėtu.

Pareiškėja teigia, kad 2026 m. birželio 25 d. Seniūnijoje ji jau buvo faktiškai įrašyta kapavietės bendraprižiūrėtoja, o vėliau toks įrašas, pareiškėjos teigimu, buvo pašalintas. Šią aplinkybę atsakovė ir trečiasis suinteresuotas asmuo neigia.

Komisija pažymi, kad proceso šalies paaiškinimai yra vertinami kartu su kitų byloje esančių įrodymų visuma. Vien šalies teiginio nepakanka aplinkybei pripažinti nustatyta, kai šį teiginį kita šalis ginčija ir nėra objektyvių jį patvirtinančių duomenų. Byloje nėra pateikta Žurnalo išrašo, informacinės sistemos įrašo, veiksmų istorijos, ekrano kopijos ar kito dokumento, patvirtinančio, kad pareiškėja buvo oficialiai įrašyta atsakinga už kapavietės priežiūrą arba kad toks įrašas vėliau buvo panaikintas. Taip pat nepateikta objektyvių duomenų, patvirtinančių pareiškėjos teiginį, jog A. K. davė tokį sutikimą, kuris pagal teisės aktus būtų galėjęs sukurti pareiškėjai antro lygiaverčio atsakingo asmens statusą. Todėl Komisija neturi pagrindo pareiškėjos nurodomą įrašymą ir išbraukimą laikyti nustatyta faktine aplinkybe. Be to, net ir pareiškėjos teigiamo techninio duomenų suvedimo į informacinę sistemą faktas, jeigu jis būtų buvęs, pats savaime dar neįrodytų teisėto materialinio statuso atsiradimo, jeigu tokiam statusui nėra teisės aktuose nustatyto teisinio pagrindo.

Pareiškėja skundžiamo Sprendimo neteisėtumą taip pat sieja su jos nurodoma A. K. sutuoktinio pažintimi su Kauno rajono savivaldybės vicemeru ir pareiškėjos pokalbiu telefonu su vicemeru. Komisijos vertinimu, šie pareiškėjos argumentai nėra pagrįsti objektyviais bylos duomenimis. Byloje nepateikta dokumentų, elektroninių pranešimų, pavedimų, nurodymų ar kitokių duomenų, iš kurių būtų galima nustatyti, kad vicemeras darė poveikį *[duomenys neskelbtini]* seniūnijos Sprendimo priėmimui ar jo turiniui. Vien asmeninės pažinties prielaida ir aplinkybė, kad pareiškėjos pokalbis telefonu su vicemeru, jos vertinimu, buvo nutrauktas tinkamai jos neišklausius, neįrodo neteisėto poveikio Sprendimo priėmimui. Todėl šie argumentai vertintini kaip pareiškėjos subjektyvūs įtarimai ir negali būti savarankišku skundžiamo Sprendimo panaikinimo pagrindu.

Pareiškėja taip pat teigia, kad buvo pažeista jos teisė būti išklausytai. Byloje nustatyta, kad pareiškėja savo poziciją, prašymus ir juos pagrindžiančias aplinkybes pateikė Seniūnijai raštu 2026 m. birželio 7 d. Prašyme. Skundžiamą Sprendimą priėmė *[duomenys neskelbtini]* seniūnija, o ne pareiškėjos minimas Kauno rajono savivaldybės vicemeras. Todėl aplinkybė, kad pokalbis telefonu su kitu savivaldybės pareigūnu vyko ne taip, kaip pareiškėja tikėjosi, savaime nepatvirtina, kad priimant Sprendimą pareiškėja neturėjo galimybės išdėstyti savo pozicijos ar kad nebuvo įvertintas jos raštu pateiktas Prašymas. Komisija nenustatė tokio pareiškėjos teisės būti išklausytai pažeidimo, kuris galėtų lemti skundžiamo Sprendimo panaikinimą.

VAĮ reikalauja, kad administracinis sprendimas būtų pagrįstas faktinėmis aplinkybėmis ir teisės normomis bei būtų motyvuotas. Nagrinėjamu atveju skundžiamame Sprendime nurodytas konkretus pareiškėjos Prašymo išsprendimo rezultatas – atsisakymas ją įtraukti į kapavietės prižiūrėtojų sąrašą. Sprendime taip pat nurodytas konkretus teisinis pagrindas – Taisyklių 13² punkto reglamentavimas – ir konkreti faktinė aplinkybė, lėmusi atsisakymą: A. K. yra įrašyta atsakinga už

ginčo kapavietės priežiūrą, o jos rašytinis sutikimas dėl pareiškėjos įtraukimo nebuvo gautas. Taigi, Sprendimas nėra visiškai nemotyvuotas. Iš jo pareiškėja galėjo suprasti tiek priimtą sprendimą, tiek pagrindinę priežastį, dėl kurios jos siekiamas rezultatas nebuvo suteiktas.

Komisija sutinka, kad Sprendimo motyvai galėjo būti išdėstyti išsamiau, pavyzdžiui, aiškiau paaiškinant, kad teisės aktai apskritai nenumato dviejų lygiaverčių už vienos kapavietės priežiūrą atsakingų asmenų statuso ir atskirai aptariant pareiškėjos siekiamas būsimo informavimo bei sutikimo teises. Tačiau ne kiekvienas administracinio sprendimo motyvavimo neišsamumas savaime lemia jo panaikinimą. Vertinant tokio trūkumo esmingumą būtina atsižvelgti į tai, ar jis galėjo turėti įtakos priimto sprendimo turiniui ir ar dėl jo asmuo iš esmės negalėjo suprasti, kodėl jo prašymas netenkintas. Nagrinėjamoje byloje pareiškėjos siekiamas materialus rezultatas galiojančiame teisiniame reguliavime nėra numatytas. Byloje taip pat nenustatyta teisės aktuose įtvirtintų faktinių prielaidų pakeisti šiuo metu Žurnale įrašytą atsakingą asmenį. Todėl išsamesnis Sprendimo argumentų išdėstymas nebūtų sudaręs teisinio pagrindo priimti kitokį sprendimą dėl pareiškėjos siekiamo bendraprižiūrėtojos statuso. Šiuo aspektu Komisija pažymi, kad skundžiamame Sprendime nurodyta tiek konkreti teisės norma, tiek konkreti faktinė atsisakymo priežastis. Todėl nėra pagrindo Sprendimo pripažinti visiškai nemotyvuotu ar konstatuoti tokį VAĮ reikalavimų pažeidimą, kuris savaime sudarytų pagrindą jį panaikinti.

Komisija, vertindama visus pareiškėjos nurodytus argumentus ir pateiktus duomenis kartu, nenustatė faktinių aplinkybių, kurios galėtų lemti kitokią materialinę teisinę išvadą. Pareiškėjos biologinės dukters statusas patvirtina jos ryšį su palaidotais asmenimis, tačiau nėra savarankiškas pagrindas atsakingo už kapavietę asmens statusui įgyti. Pareiškėjos faktinis ilgalaikis kapavietės tvarkymas patvirtina jos rūpinimąsi tėvų atminimu, tačiau teisės aktuose taip pat nėra nustatytas kaip atsakingo asmens statuso įgijimo pagrindas. Pareiškėjos konfliktiniai santykiai su A. K. nėra teisinė prielaida sukurti dviejų lygiaverčių prižiūrėtojų statusą. A. K. neatvykimas į vėliau Seniūnijos organizuotą susitikimą nepaneigia Sprendimo priėmimo metu buvusio teisinio reguliavimo. Pareiškėjos teiginys apie jos ankstesnį įrašymą ir išbraukimą nepatvirtintas objektyviais įrodymais. Pareiškėjos prielaidos apie galimą vicemero poveikį Sprendimo priėmimui taip pat neįrodytos. Kapavietės neprižiūrėjimo faktas nenustatytas, o duomenų, kad šiuo metu Žurnale įrašyta A. K. dėl objektyvių priežasčių negalėtų rūpintis kapaviete, byloje nėra. Taigi nė vienas iš pareiškėjos nurodytų argumentų, vertinamas atskirai ar kartu su kitais argumentais, nesudaro teisės aktuose nustatyto pagrindo pareiškėją įrašyti antru lygiaverčiu už ginčo kapavietės priežiūrą atsakingu asmeniu ar kitaip suteikti jai tokio statuso turinį atitinkančias teises.

Apibendrindama nustatytas faktines aplinkybes, taikytiną teisinį reguliavimą ir šalių argumentus, Komisija konstatuoja, kad skundžiamu Sprendimu atsakovė pagrįstai atsisakė tenkinti pareiškėjos prašymą būti įtrauktai į ginčo kapavietės priežiūrą lygiavertėmis teisėmis su Žurnale jau įrašyta atsakinga už kapavietės priežiūrą A. K. Ginčo teisinius santykius reglamentuojantys teisės aktai nenumato dviejų lygiaverčių už tos pačios kapavietės priežiūrą atsakingų asmenų ar atskiro tokio paties turinio „bendraprižiūrėtojo“ statuso.

Byloje nenustatyta teisės aktuose įtvirtintų aplinkybių, sudarančių pagrindą keisti A. K. kaip Žurnale įrašytą atsakingą už kapavietės priežiūrą asmenį. Taip pat nenustatyta, kad ginčo kapavietė būtų neprižiūrima. Pareiškėjos biologinės dukters statusas, faktinis ilgalaikis kapavietės lankymas ir tvarkymas, nesutarimai su seserimi bei siekis užtikrinti abiejų dukrų lygybę nėra teisės aktuose nustatyti savarankiški pagrindai pareiškėjos siekiamam statusui suteikti. Pareiškėja objektyviais duomenimis neįrodė ir savo teiginių, kad buvo oficialiai įrašyta bendraprižiūrėtoja ir vėliau išbraukta arba kad skundžiamo Sprendimo priėmimui neteisėtą poveikį darė kiti savivaldybės pareigūnai. Skundžiamame Sprendime nurodytas konkretus teisinis pagrindas, esamas už kapavietę atsakingas asmuo ir faktinė atsisakymo priežastis, todėl nustatytas motyvavimo lakoniškumas nėra tokio pobūdžio esminis pažeidimas, dėl kurio Sprendimas turėtų būti panaikintas, juolab kad byloje nenustatyta materialinio teisinio pagrindo priimti pareiškėjai palankų kitokio turinio sprendimą. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos reikalavimas panaikinti Kauno rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 26 d. raštą *[duomenys neskelbtini]* „Dėl suinteresuoto asmens statuso įtraukimo į kapavietės priežiūrą“ atmestinas kaip nepagrįstas.

Pareiškėjos reikalavimas įpareigoti Kauno rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti jos Prašymą yra tiesiogiai susijęs su pagrindiniu reikalavimu panaikinti skundžiamą Sprendimą. Komisija nenustatė pagrindo skundžiamą Sprendimą panaikinti. Pareiškėjos Prašymas buvo išnagrinėtas, dėl jo priimtas administracinis sprendimas, pareiškėjai nurodyta pagrindinė atsisakymo priežastis, o Komisijos atliktas ginčo materialiosios teisės vertinimas patvirtina, kad pareiškėjos siekiamam statusui nėra teisės aktuose nustatyto pagrindo. Pareiškėja taip pat nepateikė įrodymų apie tokią reikšmingą faktinę aplinkybę, kurios atsakovė nebūtų įvertinusi ir kuri, ją nustačius, lemtų galimybę priimti kitokį teisėtą sprendimą. Todėl įpareigojimas atsakovę iš naujo nagrinėti tą patį Prašymą, esant toms pačioms teisiškai reikšmingoms aplinkybėms ir tam pačiam materialiniam teisiniam reguliavimui, neturėtų teisinio pagrindo. Netenkinus pagrindinio reikalavimo panaikinti skundžiamą Sprendimą, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio pareiškėjos reikalavimo įpareigoti Prašymą išnagrinėti iš naujo. Pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos D. V. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė	Lionela Gelmanienė
Komisijos narės	Daiva Bereikienė
	Beata Labutytė